

RETRATS DEL NATURAL
ANGELS BRONSOMS
 PRESENTADORA, COMUNICADORA I EMPRESÀRIA

(60)

FRANCESC MELCION

The City of Angels

TONI VALL
 BARCELONA

Angels, sí ella ho escriu així, sense accent a la A. Escrita l'americana i moltes vegades pronunciat a l'americana: *Eingels*. "Hello, my name is Angels" és la seva presentació preferida quan és als Estats Units i coneix algú nou. És de Girona, viu a Barcelona, però a Los Angeles s'hi sent com a casa. En diuen "The City of Angels", i a ella, esclar, li agrada dir que és la seva ciutat. Hi va viure dos anys i hi ha viatjat incomptables vegades. Quan ens trobem just en torna, hi ha anat per negocis i per visitar les seves dues filles, que viuen a San Francisco.

L'he conegut per casualitat, fa molt pocs dies, en una festa literària el dia abans de Sant Jordi, i és tan fàcil i agradable parlar amb ella que sembla que siguem amics des de fa mil anys. L'Angels Bronsoms, periodista, presentadora de ràdio i tele, comunicadora, empresària... però se m'acut que també precursora. "No sé per què vols explicar la meua vida. Hi ha tanta gent que, com jo, ha marxat a veure món!" Sí, potser sí, però d'*Eingels* no n'hi ha tantes.

La música és la seva gran passió. El rock, per ser més exactes. Li agrada escoltar-lo, parlar-ne, encomanar-lo.

Com tants altres flipats de la música i la cultura en general, decideix que el millor és estudiar periodisme. L'any 1979 comença la carrera a la UAB. La ràdio és el que li va més bé i de seguida té clar que aquest és el seu món. Durant la carrera es matricula en un curs de vídeo, un sistema d'editatge i reproducció que tot just està florint.

Es un dels seus professors, el gran Ramon Barnils, qui recomana als alumnes que es presentin a unes proves per entrar a treballar a les noves emissores que està engegant la Generalitat. Com aquell qui diu s'hi presenta tothom i en seleccionen quatre. Amb vint-i-tres anys, entra a Catalunya Ràdio. La del Miquel Calçada és la primera veu que s'hi escolta i la de l'Angels devia ser de les primeres veus femenines.

Amb els cabells de punta –era una punky com déu mana–, locuta i posa discos a *Jazz a l'abast*, que s'emet just abans d'*El lloro, el moro, el mico i el senyor de Puerto Rico*, el mític programa de Barnils, Vendrell i Monzó. Nits de ràdio lliure, atrevida i irreverent. Fa també les veus a *Indèdits i pirates* del Jordi Tardà i durant una visita de les càmeres de TV3 als estudis de la ràdio Manuel Huerga es fixa en ella i se l'emporta a la tele. Neix *Estoc de pop*, el primer programa musical de la casa, i ella n'és la presentadora. Per a una enamorada de la música allò és una ex-

Interès
 La música que més li agradava era de fora i tenia clar que la volia conèixer

Empenta
 "El que et fa por és el que de veritat et farà lliure", és un dels seus lemes

periència fantàstica que li permet fer coneixences brutals, com la gravació d'un concert íntim de John Cale a l'antiga Bolera Boliche de la Diagonal.

De Bee Gees a Tom Waits

El desig de conèixer món no té traces ni pors. La música que més li agrada ve de fora i té clar que la vol conèixer. Ja ha viatjat a Londres i a Nova York per comprar discos i veure món. I és Pepo Sol, ànima d'Ovideo i productor sempre a la recerca del talent i la innovació –algun dia caldrà fer-li l'homenatge que es mereix–, qui li recomana viatjar a Los Angeles. Dit i fet. Allà fa de cambra, d'extra en pel·lícules i anuncis, condueix limusines, treballa de fustera al taller d'un artesà jueu i exerceix el periodisme com a corresponsal de la revista *Popular 1*. Es mou per The City of Angels sobre el llom d'una moto gegant, coneix i entrevista els músics més bèsties del moment i freqüenta els locals on passa tot. Des dels Bee Gees i Tom Waits fins a Bruce Springsteen i Iggy Pop.

Les noves formes de comunicació, les noves tecnologies i internet estan traient el cap i la curiositat neix imparabile. Treballa de relacions públiques al primer festival Art Futura de Barcelona (1989), que li permet conèixer figures tan rellevants com William Gibson, pare del

cyberpunk; Timothy Leary, intel·lectual i precursor de l'LSD, i Kevin Kelly, editor de la revista *Wired*, a l'avantguarda de les noves necessitats tecnològiques. La revolució digital està naixent i ella no s'ho vol perdre.

De retorn als Estats Units estudia noves tecnologies i editatge de vídeo digital a San Francisco. Allà es casa i neixen les seves dues filles. És una precursora també en el periodisme cibernètic: reportatges i entrevistes per al suplement *Ciberpaís*, d'*El País*. Entrevista els noms més rellevants, i per molt poc no aconsegueix el més desitjat: Steve Jobs. L'any 2000 toca tornar a casa.

És el retorn a la ràdio. Dues temporades de *Tendències*, cada dia d'una a tres de la matinada a COM-Ràdio. Després un llibre –*Animals de Rock&Roll*– i posar en pràctica els seus coneixements durant tres temporades com a *community manager* d'*El matí de Catalunya Ràdio*. Ara té la seva pròpia empresa de comunicació –Genuine Hints– i no es cansa d'obrir nous camins. Té diversos lemes: "El que et fa por és el que de veritat et farà lliure". O un d'Eduardo Galeano: "Hi ha un únic lloc on l'ahir i l'avui es troben, es reconeixen i s'estimen. Aquest lloc és el demà". Estimulant, extremadament revelador per a algú que té la intenció de viure cent trenta-dos anys. A la ciutat dels àngels, si fa falta. —